

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.451/2026/4.

A tanács tagjai: dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
dr. Figula Ildikó előadó bíró
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró
dr. Bögös Fruzsina bíró
dr. Kalas Tibor bíró

Felperes: felperes
(cím1)

Felperes képviselője: dr. Pál-Szántó Ágnes egyéni ügyvéd
(cím2)

Alperes: Veszprém Vármegyei Kormányhivatal
Veszprémi Járási Hivatal
(cím3)

Alperes képviselője: dr. Czaun Katalin kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közegészségügyi ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Veszprémi Törvényszék
10.K.701.105/2025/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kiskorú felperes törvényes képviselője 2025. augusztus 29-én a 6 éves életkorhoz kötött kötelező diftéria, tetanusz és + inaktivált poliovírus (IPV) tartalmú emlékeztető védőoltás alóli mentesítés ügyében elektronikus úton kérelmet terjesztett elő az alperesnél, melynek tárgya egyrészt az oltás halasztásának nyilvántartásba vétele, másrészt a védőoltások alóli mentesítés volt. A mentesítés alapjául szolgáló orvosi szakvélemény becsatolására 45 nap határidő biztosítását kérve.

Az alperes 2025. szeptember 17-én a teljes eljárásról történő tájékoztatással egyidejűleg a felperest hiánypótlásra szólította fel, 8 napos határidőt engedélyezve, egyrészt a kérelem tárgyának pontosítására, másrészt a mentesítés indokoltságát alátámasztó kezelőorvosi szakvélemény benyújtására. A felperes a mentesítés indokoltságát alátámasztó kezelőorvosi szakvélemény benyújtására felhívó végzésre 2025. október 9-én előterjesztett nyilatkozatában akként pontosította kérelmét, hogy azt elsődlegesen az oltások alóli mentesítés kapcsán tartja fenn, míg az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (1) bekezdés szerinti kérelmét alternatívaként tartotta fenn. Emellett a felperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § (2) bekezdése alapján a mentesítési eljárás felfüggesztését kérte, a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központhoz benyújtott oltás mellékhatás bejelentés kivizsgálásáig. A felperes a mentesítés indokoltságát alátámasztó kezelőorvosi szakvéleményt nem csatolta.

[2] Az alperes ezek után VE-09/NEO/00976-8/2025. számú végzésével megszüntette a kiskorú felperes védőoltás alóli mentesítése ügyében indult eljárást, mivel a felperes a kérelméhez a kötelező védőoltás elhalasztására vonatkozó kezelőorvosi döntést, illetve a mentesítés indokoltságát alátámasztó kezelőorvosi szakvéleményt nem csatolta. Döntése indokolásaként az Eütv. 58. § (3) - (3a) bekezdésére, valamint az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pont rendelkezésére hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az alperes döntésével szemben felperes részéről előterjesztett keresetet elsőfokú bíróság alaptalannak találta, ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I.

törvény (a továbbiakban: Kp) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával 10.K.701.105/2025/11. számú jogerős ítéletével elutasította.

[4] Az elsőfokú bíróság a felperes alkotmánybíróági eljárás kezdeményezésére irányuló kérelme teljesítését mellőzte, mert álláspontja szerint az Alkotmánybíróság az életkorhoz kötött kötelező védőoltások hazai szabályozása és intézményi rendszerének alkotmányosságát már több döntésében vizsgálta (39/2007. (VI. 20.) AB határozat, 3080/2019. (IV.17.) AB határozat), és állást foglalt arról, hogy a gyermekek egészségének védelme és a fertőző betegségek elleni védekezés alkotmányosan elfogadható indok az alapjog korlátozásra.

[5] Hangsúlyozta, hogy az Eütv. 58. § (3a) bekezdés szerint a védőoltás alóli mentesítési kérelemben foglaltakat alátámasztó, a kezelőorvostól származó szakvéleménynek már az eljárás megindításakor a kérelmező rendelkezésére kell állnia, és azt nem az eljárás során kell beszerezni. Az indokolás szerint a kereset alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperesnek bizonyítási eljárást kellett volna lefolytatnia a tényállás tisztázási kötelezettsége körében. Hangsúlyozta, hogy a védőoltás alóli mentesítés kérelemre induló eljárás, a mentesítés feltételeinek fennállását a kérelmező köteles bizonyítani, az Eütv. 58. § (3a) bekezdése alapján a kérelemhez csatolt, a kezelőorvostól származó, a mentesítés indokoltságát alátámasztó szakvéleménnyel.

[6] Az ítélet indokolása szerint a felperes alaptalanul sérelmezte az Ákr. 48. § (2) bekezdésre hivatkozva eljárás felfüggesztése elmaradását a mellékhatás-bejelentés kivizsgálási eljárásra tekintettel, ugyanis a mellékhatás bejelentés kivizsgálási eljárás a megelőző eljárásnak nem volt előkérdése, annak célja egyébként sem az érintett személy vizsgálata, hanem a forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező gyógyszer biztonságos alkalmazásának biztosítása.

[7] Megállapította, hogy miután kétségtelen tény, hogy a felperes a kezelőorvos által adott szakvéleményt a megelőző eljárás során nem csatolta, azaz nem igazolta, hogy az Eütv. 58. § (3) bekezdésében rögzített mentesítés feltételei fennállnak, ebből következően az alperes jogszerűen járt el, amikor a mentesítés indokoltságát alátámasztó kezelőorvosi szakvélemény hiányában a kötelező védőoltás alóli mentesítés iránt indult eljárást az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmet is tartalmazó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[9] Felülvizsgálati kérelem szerint a bíróság megsértette a Kp. 2. § (1) bekezdését, valamint a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdését azzal, hogy nem biztosított számára hatékony bírói jogvédelmet, a közigazgatási tevékenység jogszerűségét nem teljeskörűen vizsgálta, mert elfogadta azt az eljárási megoldást, hogy a hatóság a felfüggesztés iránti kérelmről külön döntést nem hozott. Álláspontja szerint azzal, hogy az alperes nem döntött elkülönült végzéssel az eljárás felfüggesztése iránti kérelmről, a felperes elesett attól a lehetőségtől, hogy az eljárás felfüggesztése iránti kérelem elutasítását az Ákr. 112. § (2) bekezdés e) pontja alapján önálló jogorvoslattal támadja meg. A felülvizsgálati kérelem szerint ez az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése, (7) bekezdése megsértését is jelenti.

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozással kérte.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadás körében arra hivatkozott, hogy az ügyben eldöntendő jogkérdés, hogy a hatóság mellőzheti-e az eljárás felfüggesztése iránt előterjesztett kérelem önálló elbírálását és az eljárást megszüntető végzés meghozatalával egyidejűleg annak indokolásában foglalhat állást arról, hogy a felfüggesztés feltételei nem állnak fenn. Érvelése szerint az Eütv. speciális rendelkezéseinek és az Ákr. eljárási garanciáinak, az eljárás felfüggesztésére és a jogorvoslathoz való jogra vonatkozó szabályoknak az egymáshoz való viszonya tekintetében egységes kúriai gyakorlat nem alakult ki.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjával összefüggésben a felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége tekintetében arra hivatkozott, hogy az ügy túlmutat az egyedi jogvitán, valamennyi kötelező védőoltás alóli mentesítés iránt indított eljárásban irányadó lehet annak a kérdésnek a megválaszolása, hogy a kérelmező jogorvoslati jogosultsága kiüresedhet-e azáltal, hogy a hatóság a felfüggesztés iránti önálló kérelmet külön döntés meghozatala nélkül mellőzi, majd az eljárást megszünteti.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozással azért tartotta indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását, mert álláspontja szerint sérült az önálló jogorvoslathoz való joga, azzal, hogy a felfüggesztés iránti kérelemről nem született olyan önálló döntés, amelyet külön jogorvoslattal támadhatott volna.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[15] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[17] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn az alábbiak miatt.

A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézése során is elláthassa jogegységi feladatát. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia.

[18] A Kúria a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíró határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.37.196/2023/2., Kfv.37.562/2023/2., Kfv.37.483/2023/2), Kfv.37.557/2024/2.). A Kúria elsőként rámutat arra, hogy kötelező védőoltások vonatkozásában az elvi jelentőségű jogkérdésekben egységes joggyakorlattal rendelkezik. A Kúria már a befogadási eljárás keretében is kimondta, hogy a kötelező védőoltások alóli mentesítési eljárással kapcsolatos jogkérdésben a bírói gyakorlat egységes és kialakult (Kfv.37.378/2025/3., Kfv.37.145/2024/2., Kfv.37.578/2025/2.).

[19] A Kúria állást foglalt arról is, hogy a kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásban – mint kérelemre induló eljárásban – a bizonyítási teher a felperesen van, a felperes kötelezettsége a megfelelő orvosi szakvélemény benyújtása, vagyis annak bizonyítása, hogy a mentesítés Eütv. 58. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott feltételei fennállnak (Kfv.37.049/2022/6., Kfv.37.116/2017/3., Kfv.37.119/2016/13., Kfv.37.080/2016/9.).

[20] A Kúria rámutat arra, hogy bár a felülvizsgálati kérelem 3 befogadási okot is megjelölt, ugyanakkor a felperes egy kérdésben vár a Kúriától jogegységesítést: amennyiben az oltás mentesítési eljárásban megszüntetik az eljárást, kell-e önállóan dönteni a kérelmező felfüggesztés iránti kérelme elutasításáról annak érdekében, hogy azzal összefüggésben a kérelmező önálló jogorvoslati jogát gyakorolhassa.

[21] A Kúria ezzel összefüggésben kiemeli, hogy a közigazgatási per tárgya az alperes megszüntető végzésének jogszerűsége volt, mely megszüntető döntés indoka az volt, hogy a felperes nem csatolta a kezelőorvosi véleményt. Ugyanakkor a Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelem a megszüntető végzés jogi indokát jelentő Ákr. 47. §-t nem is támadta és azt az ítéleti megállapítást sem vitatta, hogy a kezelőorvosi vélemény a mentesítési kérelem érdemi elbírálásának feltétele. A felperes felülvizsgálati kérelmében azt az ítéleti megállapítást sem támadta, mely szerint a felperes által kezdeményezett, mellékhátas bejelentés kivizsgálási eljárás és annak eredménye nem előkérdése a mentesítési eljárásnak. Ezzel összefüggésben a Kúria utal arra, hogy a mentesítési eljáráshoz kapcsolódóan már értelmezte az előkérdés fogalmát (Kfv.37.285/25/7., Kfv.37.746/2025/2), és az előkérdés fogalmával összefüggő felülvizsgálati kérelem befogadásához kapcsolódó gyakorlata is egységes (Kfv.37.312/2026/2.)

[22] A joggyakorlat egységének biztosítása szükségtelen, ha az adott jogkérdésekről a Kúria a korábbi határozataiban már állást foglalt, és attól a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet nem tér el, továbbá, ha a felülvizsgálati kérelem nem tartalmaz olyan indokot, amely alapján a Kúriának el kellene térnie az ítélkező tanácsok jogértelmezésétől. Mindebből következően a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadásnak nem volt helye.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottna a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha az a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában. A Kúria - a fent kifejtettek szerint - a kötelező védőoltás alóli mentesítés kérdésében, megszüntetési és felfüggesztési esetekről is már állást

foglalt közzétett ítélkezési gyakorlatában, ekként a befogadásnak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján sem lehetett helye.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint részletes indokolással alá kell támasztani, mely indokolásának el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól (Kfv.VII.37.357/2022/2., Kfv.VII.37.177/2023/2., Kfv.II.37.710/2023/2.). Az egységes gyakorlat szerint az alapvető eljárási jogok megsértése vagy az egyéb eljárási szabályszegés nem önmagában, hanem az adott ügy egészének összefüggésében, az összes körülmény mérlegelésével értékelendő, mivel nem valamennyi, hanem csak az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén biztosítja a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a felülvizsgálati kérelemben állított, a felfüggesztés iránti kérelemről történő önálló döntéshozatal elmaradása miatti jogorvoslati jog sérelmével összefüggésben rámutat arra, hogy a felperes a megszüntető végzés elleni jogorvoslat során nem volt elzárva attól, hogy az eljárás felfüggesztése elmaradását sérelmezze, – mint ahogy tette is kereseti kérelmében – az elsőfokú bíróság pedig ítélete indokolása [49]-[53] pontjaiban az erre irányuló kereseti érvelést elbírálta. Ebből következően a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogorvoslati jogtól való elzárás, mint nyilvánvaló jogsérelem fennállása a befogadási kérelem alapján nem volt valószínűsíthető.

[25] Mindezek folytán a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[26] A felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadására figyelemmel az azonnali jogvédelem iránti kérelemről rendelkezni nem kellett.

A döntés elvi tartalma

[27] A meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni.

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján tárgyaláson kívül, tanácsban, indokolt végzésben határozott.

[29] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pont alapján illetékmentes volt.

[30] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján további felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. július 8.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Figula Ildikó előadó bíró, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró, dr. Bögös Fruzsina bíró, dr. Kalas Tibor bíró